

Πατριάρχης Ιεροσολύμων: Η Εκκλησία μας καλεί στην ανόρθωση των σφαλμάτων μέσω της νηστείας και της μετανοίας (ΦΩΤΟ& ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος προεξήρχε χθες στην Α΄ Στάση των Χαιρετισμών του Ακαθίστου ύμνου, στο Καθολικό του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως.

Το εσπέρας της Παρασκευής της Α΄ Εβδομάδος των Νηστειών, 9ης/22ας Μαρτίου 2024, στο πλαίσιο της Ακολουθίας του Μικρού Αποδείπνου, στο Καθολικό του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως, εψάλησαν οι εννέα ωδές του Κανόνος «Ανοίξω το στόμα μου».

“Η Παναγία Θεοτόκος και Παρθένος Μαρία κατέχει εξέχουσαν θέσιν μεταξύ των προσωπικοτήτων της Ιεράς Ιστορίας, του σωτηριώδους δηλονότι Ευαγγελικού κηρύγματος, ιδιαιτέρως δε των γυναικών, διότι είναι εκείνη η οποία **επανώρθωσε το σφάλμα της προμήτορός μας Εύας**, ως εγκωμιαστικώς λέγει και πάλιν ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός: «Χαίροις μόνη εν γυναιξίν ευλογημένη, η της

προμήτορος Εύας το σφάλμα ανορθώσασα». Εις τούτο ακριβώς, αγαπητοί μου αδελφοί, μας καλεί η αγία ημών Εκκλησία, εις την **ανόρθωσιν των σφαλμάτων ημών διά της οδού της νηστείας και της μετανοίας**”, ανέφερε μετακύ άλλων ο Μακαριώτατος.

“Αξιοσημείωτον ότι «το χάρισμα τούτο των νηστειών των τεσσαράκοντα ημερών» δεν επενόησαν οι άγιοι και θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας, αλλά Αυτός Ούτος ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός υπέδειξεν ημίν, «ότε ανήχθη εις την έρημον υπό του Πνεύματος πειρασθήναι υπό του διαβόλου και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα και ύστερον επείνασε», (Ματθ. 4,1-2), ως μαρτυρεί ο Ευαγγελιστής Ματθαίος. Την οδόν ταύτην της πανσέπτου εγκρατείας βαδίσωμεν και ημείς, τη δυνάμει του αγίου Πνεύματος και τη συμπαθεία της υπερευλογημένης Θεοτόκου, όπως αξιωθώμεν λαμπροφόρως και καθαροί τη καρδιά προφθάσαι εις την Αγίαν Τριήμερον Ανάστασιν του Σωτήρος ημών Χριστού, την καταλάμπουσαν αφθαρσίαν τω κόσμω”,

κατέληξε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων.

Παρακάτω ολόκληρο το δελτίο Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων:

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 9ης/22ας Μαρτίου 2024, εἰς τό πλαίσιον τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἐψάλησαν αἱ ἑννέα ῥοδαί τοῦ Κανόνος «Ἀνοίξω τό στόμα μου» καί ἐξεφωνήθησαν οἱ οἴκοι τῆς Α' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τοῦ Ἀκαθίστου, θεοπνεύστου, θεολογικοῦ καί ποιητικοῦ πονήματος, ὑμνοῦντος τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καί τό ἐν αὐτῇ τελεσθέν μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τῆς κατασκευαστικῆς τελετῆς ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ ὅποιος καί ἀνέγνωσεν ἐμμελῶς τούς στίχους τῆς Α' Στάσεως, συλλειτουργούντων Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ψαλλούσης ἑλληνιστί τῆς χορωδίας ὑπό τόν Ἱεροδιάκονον π. Συμεών καί τόν κ. Εὐστάθιον Τουμάνη δεξιά καί ὑπό τόν π. Ἰωάννην Ἀντωνίου ἀριστερά, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου καί προσευχομένων εὐλαβῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Ἐπί τῇ τελέσει τῆς Ἀκολουθίας ταύτης ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν ὡς ἔπεται:
«Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό Χαῖρε· καί σύν τῇ ἄσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καί ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτήν τοιαῦτα. Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρά ἐκλάμπει, χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείπει. Χαῖρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις. Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καί Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὅντως «δυσανάβατον (δυσχερῶς νοητόν) ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς» παραμένει τό πρόσωπον τῆς κεχαριτωμένης Παρθένου Μαρίας, τό ὁποῖον πρόσωπον εἶναι συνυφασμένον μέ τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τούτέστιν τήν ἐκ τῶν αὐτῆς ἀγνῶν αἱμάτων ἐνσάρκωσιν καί ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τό δυσανάβατον, τό ἀκατανόητον τοῦτο μυστήριον περιγράφει μέ ἀκρίβειαν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός εἰς ὁμιλίαν αὐτοῦ εἰς τήν Θεοτόκον Μαρίαν λέγων:
«Χαίροις, ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ἡμῖν γεννᾶται ὁ αὐτογενέθλιος καί φύεται ὁ

αὐτοφυῆς καί αὐξεται ὁ τέλειος. Χαίροις, ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ἡμῖν σωματοῦται ὁ ἀσώματος καί ἄρχεται ὁ ἄναρχος καί χωρεῖται ὁ ἀχώρητος, καί ἀπλούστερον: [Χαῖρε, ὦ Κυρία Θεοτόκε, ἀπό τήν ὁποίαν γεννιέται γιά χάρη μας ὁ αὐτογέννητος καί βλαστάνει ὁ αὐτοφυῆς καί αὐξάνεται ὁ τέλειος. Χαῖρε, ὦ Κυρία Θεοτόκε, ἀπό τήν ὁποίαν γιά χάρη μας λαμβάνει σῶμα ὁ ἀσώματος, λαμβάνει ἀρχή ὁ ἄναρχος καί χωρεῖται μέσα σέ σένα ὁ Ἀχώρητος Θεός].

Ἡ ἀγία Γραφή, τόσον ἡ Παλαιά ὅσον καί ἡ Καινή Διαθήκη, ἀποτελεῖ τήν Ἱεράν Ἱστορίαν, δηλαδή τήν ἀποκάλυψιν, τήν φανέρωσιν τῆς αἰδίου σοφίας καί βουλής τοῦ Θεοῦ. Ἡ δέ αἰδίου σοφία καί βουλή τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τό «χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον μυστήριον», (Πρβλ. Ρωμ. 16, 25), τό φανερωθέν ἐν Χριστῷ καί διά τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὡς διδάσκει ὁ θεῖος Παῦλος.

Συμμέτοχος καί συνεργός τοῦ «κατά ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου φανερωθέντος δέ νῦν... καί εἰς πάντα τά ἔθνη γνωρισθέντος», (Ρωμ. 16, 25-26), τυγχάνει καί ἡ Θεοτόκος καί Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀειπαρθένος Μαρία. Ἰδού, λοιπόν, διά τί ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησία, ἐν ὕμνοις τιμᾷ καί μεγαλύνει ἀλλά καί ἱκετεύει τήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἐν παντί καιρῷ καί πάση ὥρᾳ, ἰδιαιτέρως κατά τό στάδιον τῶν νηστειῶν τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς: «Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἡ προσκυνητή εἰς τούς αἰῶνας καί δοξαστή εἰς τούς αἰῶνας καί ἐπαινετή εἰς ἀπεράντους αἰῶνας... καί ἡ εἰς πάσας γενεάς γενεῶν ὑπό ἀγγέλων τε καί ἀνθρώπων ὁμοφώνως ἐν φόβῳ μεγαλυνομένη», βοᾷ καί λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἡ Παναγία Θεοτόκος καί Παρθένος Μαρία κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τῶν προσωπικότητων τῆς Ἱεράς Ἱστορίας, τοῦ σωτηριώδους δηλονότι Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, ἰδιαιτέρως δέ τῶν γυναικῶν, διότι εἶναι ἐκεῖνη ἡ ὁποία ἐπανώρθωσε τό σφάλμα τῆς προμήτορός μας Εὔας, ὡς ἐγκωμιαστικῶς λέγει καί πάλιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Χαίροις μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, ἡ τῆς προμήτορος Εὔας τό σφάλμα ἀνορθώσασα».

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μάς καλεῖ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, εἰς τήν ἀνόρθωσιν τῶν σφαλμάτων ἡμῶν διά τῆς ὁδοῦ τῆς νηστείας καί τῆς μετανοίας. «Δεῦτε λαοί σήμερον ὑποδεξώμεθα, τῶν Νηστειῶν τό χάρισμα ὡς θεοδώρητον καιρόν τῆς μετανοίας, ἐν ταύτῃ τόν Σωτῆρα ἰλεωσώμεθα»· καί: «ἐλήλυθεν ἡ Νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἀμαρτίας καί συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων», ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι «τό χάρισμα τοῦτο τῶν νηστειῶν τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν» δέν ἐπενόησαν οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά Αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὑπέδειξεν ἡμῖν, «ὅτε ἀνήχθη εἰς τήν ἔρημον ὑπό τοῦ

Πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα καὶ ὕστερον ἐπέινασε», (Ματθ. 4,1-2), ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.

Τὴν ὁδὸν ταύτην τῆς πανσέπτου ἐγκρατείας βαδίσωμεν καὶ ἡμεῖς, τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τῇ συμπαθείᾳ τῆς υπερευλογημένης Θεοτόκου, ὅπως ἀξιωθῶμεν λαμπροφόρως καὶ καθαροί τῇ καρδίᾳ προφθάσαι εἰς τὴν Ἁγίαν Τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τὴν καταλύπουσαν ἀφθαρσίαν

